

پژوهش‌های فیزیولوژی و مدیریت در ورزش
شماره ۴، زمستان ۱۳۸۹
ص ص: ۲۳-۳۰

بررسی وضعیت ورزش قهرمانی استان آذربایجان شرقی و توصیه برای توسعه آن

دکتر محمد تقی اقدسی* - فاطمه عبدوی

استادیار دانشگاه تبریز - دانشجوی دکتری تربیت بدنی و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد سراب
(تاریخ دریافت: ۱۰ / ۰۲ / ۱۳۸۹، تاریخ تصویب: ۲۸ / ۰۵ / ۱۳۸۹)

چکیده

هدف این تحقیق، بررسی و توصیف وضعیت ورزش قهرمانی استان آذربایجان شرقی و توصیه برای توسعه آن است. جامعه آماری این تحقیق را تمامی هیأت‌های ورزشی و کلیه ورزشکاران منتخب و مقام آور استان تشکیل می‌دهند. نمونه آماری تحقیق را نیز ۳۰ هیأت و ۱۵۰ ورزشکار منتخب از میان هیأت‌های ورزشی تشکیل می‌دهند. ابزار اندازه‌گیری تحقیق شامل پرسشنامه محقق ساخته است که در دو قسمت مجزا برای ارزیابی وضعیت ورزش قهرمانی استان از دیدگاه مسئولان هیأت‌های ورزشی و ورزشکاران منتخب تهیه شده و اعتبار آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۸/۹ برآورد شده است. از ۳۰ پرسشنامه که در میان مسئولان هیأت‌های ورزشی توزیع شد، ۲۲ عدد و از ۱۵۰ پرسشنامه ای که مابین ورزشکاران توزیع شده بود، ۱۱۰ عدد عودت داده شد. تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق که با استفاده از آمارهای توصیفی و استنباطی و ضریب همبستگی رتبه ای اسپیرمن انجام گرفت، نشان داد که ارتباط معنی داری بین سطح تحصیلات ورزشکاران منتخب و مقام‌های کسب شده توسط آنان وجود ندارد ($P < 0/05$) ولی بین سطح اقتصادی ورزشکاران منتخب و مقام‌های کسب شده توسط آنان ارتباط معنی داری وجود دارد ($P < 0/05$). بین میزان رضایت ورزشکاران از امکانات و عملکرد هیأت‌های ورزشی و مقام‌های کسب شده توسط آنان نیز ارتباط معنی داری مشاهده شد ($P < 0/05$).

واژه‌های کلیدی

ورزش قهرمانی، توسعه، توصیه، هیأت و استان آذربایجان شرقی.

مقدمه

اصول و امکانات مادی موجود بتوان برنامه های صحیح و اصولی مورد نیاز را تدوین و اجرا کرد.

مطالعات ارسولین، سید نتوپ و تانهیل^۱ (۱۹۹۴) بر اهمیت و ضرورت وجود متخصصان با تجربه و تأسیسات و تجهیزات مناسب و قابل استفاده در وضعیت تربیت بدنی و ورزش مدارس تأکید داشته اند (۱۲). انگسترم^۲ (۱۹۸۷) در بررسی تربیت بدنی در میان جوانان دبیرستانی سوئدی اعلام کرده که مدیریت کلوپ های ورزشی عامل مهمی در جذب دانش آموزان به این مراکز است (۱۳). لوازِر - پورتلا^۳ (۱۹۷۴) و پارک زاکرچسک^۴ (۱۹۸۷) و پین^۵ (۱۹۸۷) در بررسی برنامه های تربیت بدنی و ورزش مدارس امکانات و تجهیزات را در حد خوب ارزیابی کرده اند (۱۴).

عابدی (۱۳۸۰) بیان کرده که بیشتر مسئولان تربیت بدنی از امکانات و تجهیزات ورزشی موجود نسبت به ورزشکاران زیر پوشش ناراضی اند و اعلام می کنند که امکانات و تجهیزات در حد مطلوبی نیست (۷). عبدوی (۱۳۸۴) در تحقیقی میزان تأثیر عملکرد کادر درگیر پایگاه در پیشبرد اهداف پایگاه از دیدگاه مدیران با کسب ۵۰٪ را در حد خیلی زیاد و میزان تأثیر پایگاه ورزش قهرمانی را در ارتقای ورزش قهرمانی استان و کشور از دیدگاه مدیران را با کسب ۶۰/۷ درصد در حد زیاد ارزیابی کرده است (۸).

معضل کمبود امکانات و تجهیزات و فضاهای ورزشی در تربیت بدنی و آموزش و پرورش مدارس حادثتر است. کودکان و نوجوانان کشور که آینده سازان جامعه به شمار می آیند، از حداقل امکانات و فضای فیزیکی ورزشی برخوردارند. مشکل مذکور موجب شده تا عده ای از کارشناسان ورزشی آموزش و پرورش و تربیت بدنی و ورزش کشور درصدد یافتن راه حل برای آن باشند.

مطالعات آماری جمعیت ورزش قهرمانی در کشورها نشان می دهد که در کشور استرالیا ۱۱/۹ درصد جمعیت کشور با عنوان ورزش قهرمانی، فعال اند. این رقم در کشور کانادا ۱۲ درصد، در کشور اسکاتلند ۲۳ درصد و در کشور ایران حدود ۲/۵ درصد است (۶). آمار نشان

سیر تحول ورزش در زندگی با بازی کردن که لازمه رشد و تکامل کودک است، شروع می شود، سپس به ورزشی که رقابت در آن مطرح است، می پیوندد. این رقابت ابتدا به صورت غیررسمی و در تکامل خود به ورزش رقابتی سازمان یافته که همان ورزش قهرمانی است، منتهی می شود (۳). برنامه ریزی درست و مناسب برای ورزشکاران در سطح قهرمانی اهمیت خاصی دارد، به طوری که حتی ممکن است ورزشکار از لحاظ تکنیک و تاکتیک در بالاترین سطح ممکن باشد، ولی به دلیل عدم آمادگی روانی و روحی، توانایی شرکت در مسابقات و کسب نتیجه مطلوب را نداشته باشد. بنابراین در برنامه ریزی مناسب باید تمامی جوانب را در نظر گرفت و به ابعاد جسمانی - روانی و حرکتی ورزشکاران پرداخت، این امر مستلزم مطالعات علمی وسیع و کسب تجارب گوناگون است (۳).

نظر به اینکه سازمان تربیت بدنی همه ساله برای تربیت ورزشکاران و قهرمانان مورد نیاز جامعه ورزشی کشور، متحمل هزینه های هنگفتی می شود، تلاش بر این است تا افراد شایسته ای برای تحقق اهداف جامعه ورزشی تربیت شوند (۶). بررسی میزان مشارکت جامعه در ورزش قهرمانی طی سال های ۱۳۷۶ و ۱۳۷۹ روند صعودی و در سال های ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ روند نزولی را نشان می دهد، البته نرخ کاهش، سریع تر از نرخ افزایش آن است، این نکته تهدیددی برای ورزش قهرمانی به شمار می رود (۶). آمار نشان می دهد درصد مشارکت در ورزش قهرمانی ایران تفاوت فاحشی با درصد مشارکت کشورهای منتخب دارد، این امر یکی از ضعف های ورزش قهرمانی به حساب می آید و از جنبه های مختلف قابل بررسی است (۶).

امکانات هیأت های ورزشی استان و توسعه ورزش قهرمانی

از آنجا که وجود برنامه ها، نیروی انسانی متخصص و امکانات و تجهیزات استاندارد و مناسب با رسیدن به اهداف ورزش قهرمانی رابطه مستقیم دارد، بنابراین لازم است ابتدا وضعیت موجود ورزش قهرمانی از نظر امکانات و تجهیزات و عملکرد هیأت ها مورد ارزیابی قرار گیرد تا بر اساس این اطلاعات و شناخت حاصله با توجه به اهداف،

1 - Osulivan, Sidetop , Tannehill

2 - Engstrom

3 - Luarea _ Portelu

4 - Park _ Zakrajesk

5 - Pien

ابزار تحقیق

ابزار اندازه گیری این تحقیق، پرسشنامه محقق ساخته است که قسمت اول به مسئولان هیأت های ورزشی و قسمت دوم به ورزشکاران منتخب و مقام آور هیأت های ورزشی اختصاص دارد.

برای تعیین روایی محتوای پرسشنامه از نظرهای کارشناسان مجرب بهره گرفته شده است. به منظور بررسی اعتبار ابزار گردآوری اطلاعات، پرسشنامه به طور آزمایشی بین ۱۵ نفر از مدیران پایگاه ها توزیع، بررسی ضریب اعتبار آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ $0.70 > \alpha / 0.879$ برآورد شد.

روش تجزیه و تحلیل اطلاعات

برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و برای آزمون فرضیه های تحقیق نیز از آزمون آماری، ضریب همبستگی رتبه ای اسپیرمن در سطح $P < 0.05$ استفاده شد که توسط بسته نرم افزاری SPSS12 صورت گرفته است.

نتایج و یافته های تحقیق

بر اساس نتایج پژوهش میانگین سابقه مسئولیت رؤسای هیأت های ورزشی ۹ سال است (با سابقه ترین مسئول با ۳۰ سال سابقه با ۱٪ و کم سابقه ترین آن ۲ سال با ۶۷٪).

- میانگین تعداد ورزشکاران هیأت های ورزشی ۱۰۹۷ نفر است (بیشترین تعداد ۳۰۰۰ نفر با ۶۷٪ و کمترین آن ۳۰۰ نفر با ۳/۳٪).

- میانگین تعداد مربیان هیأت های ورزشی ۷۴ نفر است (بیشترین تعداد ۴۵۰ نفر با ۳/۳٪ و کمترین آن ۳ نفر با ۳/۳٪).

- میانگین تعداد داوران هیأت های ورزشی ۵۸ نفر است (بیشترین تعداد ۴۰۰ نفر با ۳/۳٪ و کمترین آن ۲ نفر با ۶/۷٪).

- میانگین تعداد شهرستان های زیر پوشش هیأت های ورزشی ۱۱ شهرستان است (بیشترین تعداد ۱۵ شهرستان با ۳۰٪ و کمترین آن ۲ شهرستان با ۶/۷٪).

- میانگین میزان بودجه هیأت های ورزشی ۳۰ میلیون ریال است (بیشترین میزان ۵۰ میلیون ریال با ۹/۱٪ و کمترین آن ۲۰ میلیون ریال با ۱۳/۶٪).

می دهد درصد مشارکت در ورزش قهرمانی ایران تفاوت فاحشی با درصد مشارکت کشورهای منتخب دارد. این امر یکی از ضعف های ورزش قهرمانی به حساب می آید و از جنبه های مختلف قابل بررسی است. موارد عدیده ای موجب پایین بودن میزان مشارکت در ورزش قهرمانی است. به طور نمونه می توان به ضعف فرهنگ ورزش قهرمانی، ضعف در حمایت صحیح از ورزشکاران نخبه، ضعف امکانات و تجهیزات مناسب ورزشی و ... اشاره کرد.

به نظر می رسد در کشور ما اجرای سیاست های ورزش قهرمانی با توجه به آمار و اطلاعات موجود و مقایسه با سایر کشورهای منتخب جهان با کاستی و مشکلاتی مواجه است. از آنجا که وجود برنامه ها، نیروی انسانی متخصص و متعهد، امکانات و تجهیزات استاندارد و مناسب با رسیدن به اهداف ورزش قهرمانی و استفاده بهینه از تجهیزات رابطه مستقیم دارد. بنابراین لازم است ابتدا وضعیت موجود ورزش قهرمانی و امکانات و تجهیزات موجود به دست آید تا بر اساس این اطلاعات و شناخت حاصله با توجه به اهداف، اصول و امکانات مادی موجود بتوان برنامه های صحیح و اصولی مورد نیاز را تدوین و اجرا کرد.

با توجه به آنچه بیان شد، این مقاله قصد دارد تا با بررسی وضعیت ورزش قهرمانی استان آذربایجان شرقی توصیه هایی را برای توسعه آن ارائه کند.

روش تحقیق

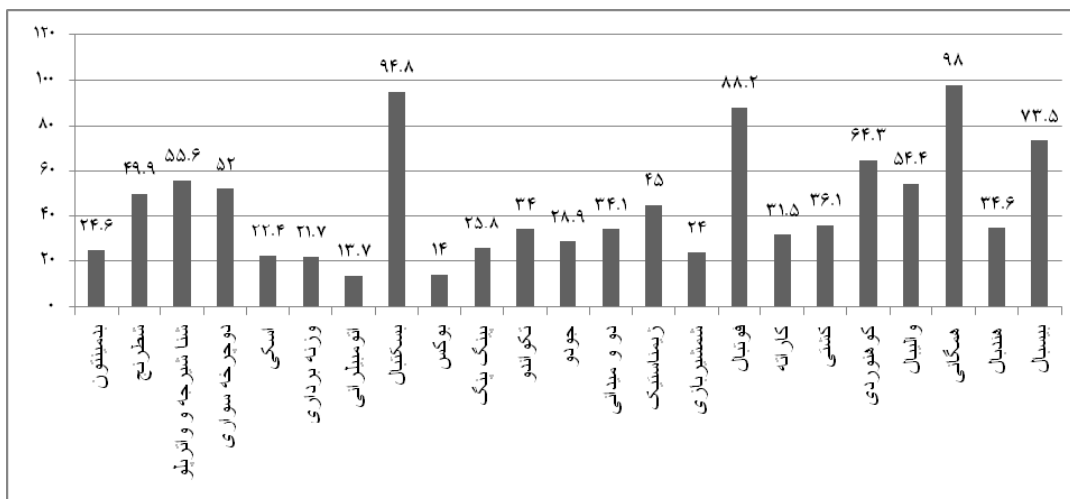
این تحقیق از نوع توصیفی، پیمایشی است و به صورت میدانی و با استفاده از پرسشنامه محقق ساخته، به بررسی وضعیت ورزش قهرمانی استان آذربایجان شرقی پرداخته است.

جامعه آماری

جامعه آماری این تحقیق کلیه هیأت های ورزشی استان آذربایجان شرقی است که تجهیزات و امکانات موجود در این هیأت ها و رؤسای هیأت ها و ورزشکاران آنها مد نظر محقق بوده است.

نمونه آماری

نمونه آماری در این تحقیق، مسئولان هیأت های ورزشی و ۱۵۰ نفر از ورزشکاران منتخب هیأت های ورزشی است که با بررسی سوابق و عملکردهای آنها از طریق هیأت انتخاب شده اند.

نمودار ۱- امتیازهای کسب شده از مجموع سؤالات پرسشنامه توسط هیأت های ورزشی

برای تحلیل داده ها و آزمون فرضیه های پژوهش از آزمون ضریب همبستگی رتبه ای اسپیرمن با سطح اطمینان ۰/۰۵ استفاده شد.

جدول ۱- آزمون معنی داری رابطه بین میزان تحصیلات و مقام های کسب شده

متغیر	شاخص ها	N	r به دست آمده	r جدول	df	P
میزان تحصیلات	مقام های کسب شده	۱۱۰	۰/۳۴۷	۰/۳۶	۳۰	۰/۰۵

در سطح معنی داری $P < 0/05$ می باشد. بنابراین فرض صفر تأیید می شود. این یافته نشان می دهد بین میزان تحصیلات ورزشکاران و مقام های کسب شده همبستگی مثبت وجود دارد ولی معنی دار نیست.

جدول ۱ نتایج ضریب همبستگی و آزمون معنی داری رابطه بین میزان تحصیلات و مقام های کسب شده توسط ورزشکاران را نشان می دهد. نتیجه ضریب همبستگی رتبه ای اسپیرمن بین سطح تحصیلات و مقام های کسب شده ۰/۳۴۷ است که کوچکتر از ضریب همبستگی جدول

جدول ۲- آزمون معنی داری رابطه بین سطح اقتصادی ورزشکاران و مقام های کسب شده

متغیر	شاخص ها	N	r به دست آمده	r جدول	df	P
سطح اقتصادی	مقام های کسب شده	۱۱۰	۰/۴۱۶	۰/۳۶	۳۰	۰/۰۵

در سطح معنی داری $P < 0/05$ می باشد. بنابراین فرض صفر رد و فرض خلف تأیید می شود. این یافته بیانگر آن است که بین سطح اقتصادی ورزشکاران و مقام های کسب شده همبستگی مثبت و معنی داری وجود دارد.

جدول ۲ نتایج ضریب همبستگی و آزمون معنی داری رابطه بین سطح اقتصادی و مقام های کسب شده توسط ورزشکاران را نشان می دهد. نتیجه ضریب همبستگی رتبه ای اسپیرمن بین سطح اقتصادی و مقام های کسب شده ۰/۴۱۶ است که بزرگتر از ضریب همبستگی جدول

جدول ۳- آزمون معنی داری رابطه بین میزان رضایت ورزشکاران از امکانات و عملکرد هیأت های ورزشی و مقام های

کسب شده

متغیر	شاخص ها	N	r به دست آمده	r جدول	df	P
میزان رضایت مقام های کسب شده		۱۱۰	۰/۶۲۷	۰/۳۶	۳۰	۰/۰۵

ورزشی را عامل مهمی در جذب دانش آموزان به این مرکز اعلام کرده است. پین (۱۴) بیان می کند که دبیران تربیت بدنی ۳۶ درصد فاقد مدرک تحصیلی تربیت بدنی و حتی با گرایش جانبی تربیت بدنی اند. لاگاری (۱۴) اعلام می کند که همه معلمان دارای مدرک تحصیلی کارشناسی تربیت بدنی و ورزش و ۳۷ درصد معلمان دارای تجربه آموزشی کمتر از ۴ سال در تربیت بدنی اند. از کاکر (۱۴) همه معلمان برای آموزش تربیت بدنی آمادگی خوبی دارند و همه با مدرک کارشناسی و ۶۷ درصد آنها یا مدرک کارشناسی ارشد دارند و یا دانشجوی دوره کارشناسی ارشد بودند. کراس (۱۴) میانگین سابقه تدریس دبیران را ۱۱ سال اعلام می کند که رشته تحصیلی ۷۸ درصد از آنها تربیت بدنی است. جونلا (۱۴) حمایت مدیران را مؤثرترین عامل در موفقیت برنامه ها دانسته است.

اگر چه در تحقیقات داخلی و خارجی مرور شده، مشابه نمونه و جامعه آماری تحقیق حاضر یافت نشد، با این همه در جمع بندی از آنها و نتیجه به دست آمده از فرضیه یک مشخص می شود که ارتباط معنی داری بین سطح تحصیلات ورزشکاران و مقام های کسب شده وجود ندارد. نتایج تحقیقات میرکاشف یافته مذکور را تأیید می کند، با توجه به اینکه درصد زیادی از مدیران و مربیان در رشته تربیت بدنی تحصیل کرده اند و این امر از نقاط قوت است. با وجود این برای بهره گیری از توان علمی و تجربی آنها باید شرایط ادامه تحصیل آنها را در مراتب بالاتر تحصیل در همین رشته فراهم کرد، بویژه زمانی که به بحث ورزش و تربیت بدنی به شکل تخصصی تر و حرفه ای تر پرداخته می شود. برای یک مدیر در هر بخش از وظایف مدیریتی، داشتن سابقه و تجربه کافی یک شاخص معتبر است. با بررسی یافته های تحقیق حاضر باید برای هیأت های ورزشی مسئولان با سابقه مدیریت

جدول ۳ نتایج ضریب همبستگی و آزمون معنی داری رابطه بین میزان رضایت ورزشکاران از امکانات و عملکرد هیأت های ورزشی و مقام های کسب شده توسط ورزشکاران را نشان می دهد. نتیجه ضریب همبستگی رتبه ای اسپیرمن بین میزان رضایت و مقام های کسب شده ۰/۶۲۷ است که بزرگتر از ضریب همبستگی جدول در سطح معنی داری $P < 0/05$ می باشد. بنابراین فرض صفر رد و فرض خلاف تأیید می گردد. این یافته بیانگر آن است که بین میزان رضایت ورزشکاران از امکانات و عملکرد هیأت های ورزشی و مقام های کسب شده همبستگی مثبت و معنی دار وجود دارد.

بحث و نتیجه گیری

نتایج به دست آمده از یافته های پژوهش نشان می دهد که:

- بین سطح تحصیلات ورزشکاران و مقام های کسب شده ارتباط معنی داری وجود ندارد ($P < 0/05$).

این یافته با برخی از نتایج به دست آمده از تحقیقات داخلی مطابقت دارد. محمد میرکاشف (۱۰) به این نتیجه می رسد که ارتباط معنی داری بین تحصیلات شرکت کنندگان در ورزش همگانی و اهداف آنان وجود ندارد. محسن شفیع (۵) بیان می کند که از نظر وضعیت تحصیلی شرکت کنندگان در ورزش همگانی ۳۱/۶ درصد به عنوان بیشترین تعداد دارای تحصیلات دیپلم و ۳/۹ درصد به عنوان کمترین تعداد دارای تحصیلات کارشناسی ارشد به بالا می باشند و از نظر آماری بین وضعیت تحصیلی و میزان شرکت در این فعالیت در حد آلفا یک درصد ارتباط معنی دار وجود دارد.

در تحقیقات خارجی نیز ارسولیان، سید نتوپ و تانوهیل (۱۲) معلمان تربیت بدنی و ورزش با تجربه و تخصص را از عوامل جذب دانش آموزان به درس تربیت بدنی دانسته اند. انگسترم (۱۳) مدیریت کلوب های

عملکرد هیأت های ورزشی و مقام های کسب شده وجود دارد. در تحقیقات داخلی فاطمه عبدوی (۸) میزان تأثیر پایگاه های ورزش قهرمانی بر طرح استعدادیابی را با ۴۴/۹٪ در حد خیلی زیاد، میزان تأثیر پایگاه ورزش قهرمانی در ارتقای ورزش قهرمانی استان و کشور از دیدگاه مدیران را با کسب ۶۰/۷٪ در حد زیاد و میزان تأثیر عملکرد کادر درگیر پایگاه در پیشبرد اهداف پایگاه از دیدگاه مدیران با کسب ۵۰٪ را در حد خیلی زیاد ارزیابی کرده است. بیشتر مسئولان تربیت بدنی و مربیان ورزش اظهار داشته اند که اماکن و تجهیزات ورزشی موجود نسبت به ورزشکاران زیر پوشش از لحاظ کمیت و کیفیت در حد مطلوبی نیست. عبدالحسین قدرتی (۹) کمبود کانون ها از دیدگاه مدیران را به ترتیب اولویت امتیازبندی کرده و کمبود امکانات و تجهیزات را با ۱۵/۳٪ در مرتبه سوم قرار می دهد. مریم ثابتی (۸) ارزشیابی از نیروی متخصص کانون ها از دیدگاه ورزشکاران را در حد خیلی خوب ارزیابی می کند.

گلین استمیلینگ (۱۱) بیان می کند ورزش های بومی نسبت به ورزش های نوین به فضا و امکانات ورزشی کمتری نیاز دارند و علت این موضوع را هزینه کمتر اجرای این گونه ورزش ها دانسته است. ارسولیان، سیدنتوپ هیل و تانوهیل (۱۲) اعلام می کنند تأسیسات و تجهیزات لازم در حد مناسب و قابل استفاده است. لواز پورتلا (۱۴) بیان می کند مدارس دارای فضای آموزشی خوبی اند، لیکن کمبود امکانات، وسایل و موارد مورد نیاز تدریس مانع رسیدن به نتیجه مطلوب است و تنوع ورزش ها به علت محدودیت وسایل امکان پذیر نیست و به دلیل عدم وجود امکانات، برنامه مدون آموزشی وجود ندارد. کراس (۱۴) بیان می کند در بعضی مدارس امکانات و ورزش های داخل سالن و خارج سالن نامناسب است. جونلا (۱۴) اعلام کرده وسایل و تجهیزات سومین عامل در موفقیت برنامه هاست.

به طور کلی به این نتیجه می رسیم که کمبود امکانات و تجهیزات مناسب ورزشی از عمده ترین مشکلات اجرایی تربیت بدنی در مدارس و باشگاه ها و دانشگاه ها و کیفیت امکانات و تجهیزات در حد مطلوب و مناسب نیست و عدم وجود امکانات مناسب عمده ترین عامل عدم وجود برنامه مدون آموزشی است. نکته جالب توجه و مهم این است که در بیشتر تحقیقات

بیشتر انتخاب شود تا قدرت برنامه ریزی و اجرای آن را به طور کامل داشته باشند.

نتایج تحقیق شفيعی با یافته تحقیق حاضر مغایرت دارد و اعلام می کند که از نظر آماری بین وضعیت تحصیلی و میزان شرکت در ورزش همگانی در حد آلفا یک درصد ارتباط معنی دار وجود دارد. علت این اختلاف را می توان در تفاوت جامعه آماری این تحقیق مشابه جست و جو کرد، چرا که تحقیق حاضر به بحث ورزش به صورت تخصص تر پرداخته، ولی تحقیق مذکور به ورزش به صورت یک عامل عمومی نگریسته است و به طور مسلم هر چه سطح تحصیلات افراد بالا باشد، میزان آشنایی آنها با فواید ورزش بیشتر شده و میزان شرکت در فعالیت های روزانه و همگانی نیز افزایش خواهد یافت. ولی در خصوص ورزش قهرمانی وضعیت متفاوت است و اصولاً بحث استعدادیابی و کشف نخبگان ورزشی در مرحله اول اولویت قرار می گیرد.

یافته دیگر تحقیق نشان می دهد که بین سطح اقتصادی ورزشکاران و مقام های کسب شده ارتباط معنی داری وجود دارد. محسن شفيعی (۵) بیان می کند از نظر وضعیت اقتصادی ۳۱/۱ درصد به عنوان بیشترین تعداد در وضعیت متوسط به بالا و ۸/۸ درصد به عنوان کمترین تعداد در وضعیت عالی اقتصادی به سر می برند و از نظر آماری بین وضعیت اقتصادی و میزان شرکت در ورزش همگانی در مناطق مختلف شهر تهران در حد آلفا یک درصد ارتباط معنی داری وجود دارد. در جمع بندی از تحقیقات مرور شده به این نتیجه می رسیم که سطح اقتصادی تأثیر بسزایی بر عامل شرکت افراد در فعالیت های ورزشی قهرمانی و همگانی دارد، بویژه با توجه به اینکه شرکت در فعالیت های قهرمانی نیاز به تهیه امکانات و لوازم خاصی از سوی ورزشکاران دارد، از این رو سطح اقتصادی می تواند در برخی از موارد حتی سبب کنار گرفتن ورزشکار از صحنه رقابت و تمرین بیندیشند به همین علت مسئولان تربیت بدنی و ورزش باید تدابیری در این خصوص بیندیشند و با شناسایی و کشف نخبگان ورزشی نسبت به ابقای آنان در این راه کوشا باشند، چرا که فقط شناسایی استعداد های ورزشی کافی نیست و از این استعدادهای باید در مسیر درست بهره برداری کرد.

نتایج به دست آمده از پژوهش نشان می دهد که ارتباط معنی داری بین رضایت ورزشکاران از امکانات و

شده وجود دارد، به این نتیجه می‌رسیم که هر چه سطح امکانات هیأت‌های ورزشی بیشتر و به استانداردهای جهانی نزدیک تر باشد، در این صورت میزان مشارکت در ورزش قهرمانی و کسب مقام‌های برتر نیز بالاتر خواهد بود و طبیعتاً یافته مذکور نتیجه بعید و دور از ذهن نیست و رسیدن به استانداردهای جهانی ورزش قهرمانی نیازمند صرف هزینه و تأمین امکانات بیشتری است.

مشابه خارجی از سطح امکانات و تجهیزات اظهار رضایت کرده و آن را در حد مطلوب و خوب ارزیابی کرده‌اند. این نکته قابل تأمل است، چرا که شاید یکی از دلایل موفقیت بیشتر برخی کشورهای خارجی در ورزش قهرمانی همان تأمین نیاز ورزشکاران مطابق با استانداردهای ورزشی باشد. با توجه به یافته تحقیق مذکور که بیان می‌کند ارتباط معنی داری بین میزان رضایت ورزشکاران از امکانات و عملکرد هیأت‌های ورزشی و مقام‌های کسب

منابع و مآخذ

۱. "استانداردهای استعدادیابی ورزشی"، (۱۳۷۹). ایران، سازمان تربیت بدنی .
۲. امینی، امیرمظفر. (۱۳۷۷). "شناخت و بررسی عوامل و موانع پیشبرنده و بازدارنده توسعه ورزش قهرمانی فوتبال از دیدگاه فوتبالیست‌های باشگاه‌های اصفهانی شرکت کننده در جام آزادگان". خلاصه مقالات هفتمین کنگره علمی تربیت بدنی و ورزش. ۱۵. ص - ۷، بندرعباس: سازمان تربیت بدنی ایران، ۱۸-۱۷ اسفند.
۳. بومپا، تئودور. (۱۳۸۱). "اصول و روش شناسی تمرین از کودکی تا قهرمانی". ترجمه خسرو ابراهیم و هاجر دشتی دربندی، انتشارات یزدانی.
۴. رضانی خلیل آبادی، غلامرضا. (۱۳۷۲). "بررسی انگیزه‌های افراد شرکت کننده در ورزش همگانی شهر تهران". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم.
۵. شفیعی، محسن. (۱۳۷۳). "بررسی وضعیت اجتماعی - اقتصادی (Ses) افراد شرکت کننده در ورزش‌های همگانی شهر تهران". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم.
۶. "طرح جامع تربیت بدنی و ورزش کشور (شناخت وضع موجود)". (۱۳۸۲). ایران، سازمان تربیت بدنی .
۷. عابدی، بهرام. (۱۳۸۰). "بررسی وضعیت کمی و کیفی ورزش و تربیت بدنی استان مرکزی از دیدگاه مسئولین و مربیان ورزش". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
۸. عبدوی باقتانی، فاطمه. (۱۳۸۴). "بررسی و مقایسه امکانات و تجهیزات موجود در پایگاه‌های ورزش قهرمانی و نحوه بهره‌برداری از آن در مراکز استان‌ها". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور.
۹. قدرتی، عبدالحسین. (۱۳۷۹). "توصیف برنامه‌ها، امکانات، تأسیسات و نیروی انسانی کانون‌های ورزشی دزفول از دیدگاه مدیران، مربیان، دانش‌آموزان". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز.
۱۰. میرکاشف، محمد. (۱۳۷۷). "بررسی وضعیت ورزش همگانی در ایران و توصیه برای توسعه آن". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه ارومیه.

11. Engstrom . L. (1987). *“Physical activity among young school leavers in sweden, Firal report from seminer on sport for young school leavers”*, Stockholm/bosoem, Swedisn-Swalisn sports Fedration. Refs : 13, PP:71-77.

12. O’sullivan . Mand sidentop. P and Tannahill. O. (1994). *“Codependennay of High school – Physical Education”*, Teaching in physical Education, Breaking out, PP: 421- 428.

13. Park , Jahg, Gun and Zakyajesk, Dorothy, (1987). *“An analysis of high school physical education curriculum in the republic of Korea, PP:252-253. in : new horizons of human movement”*, first dankook university and campus scientific program, scoul olympic scientifiv congress organizing comitte soul.

14. www.strategic.Gc.Ca

15. Steimling, Glenn, (1997). *“A comparison of New Mexica Tribal and Municipal sports and recreation facilities for Risk Management”*.